
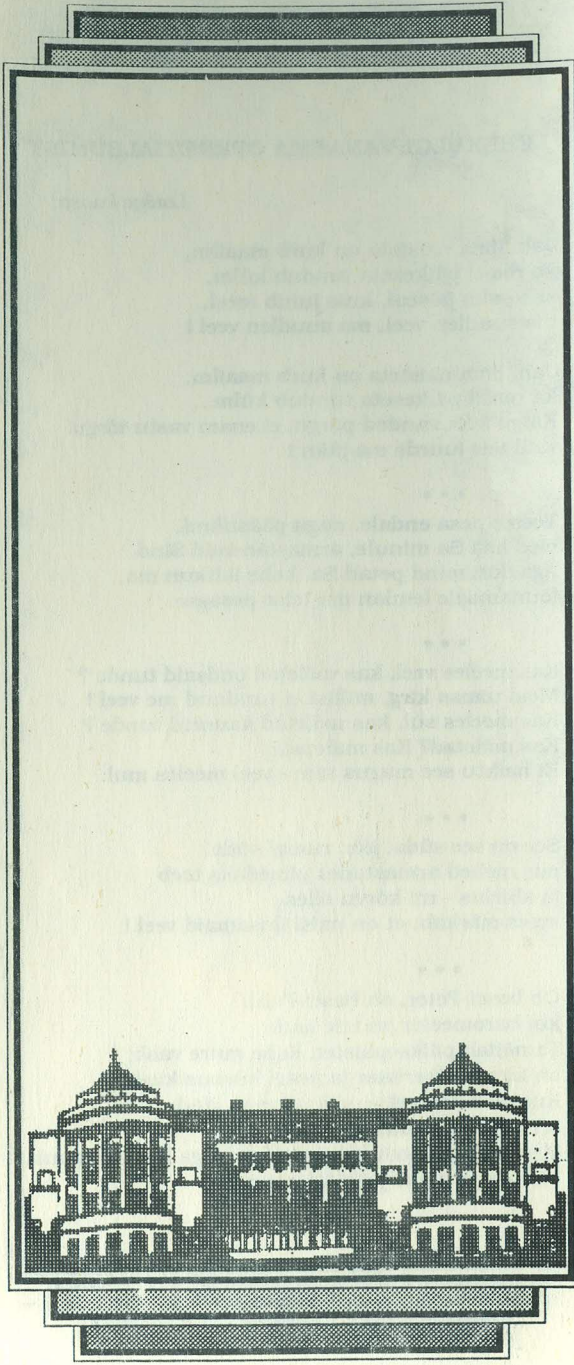
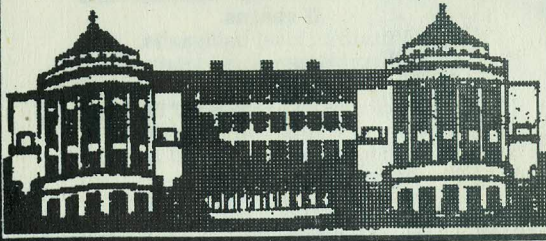

K.J. & DESIGN FACTORY

IMRE KÁLMÁN
SILVA

Läbilõige
Leo Steini ja Bela Jenbachi operetist
Heino Aassalu redaktsioonis

Osalised:

Jutustaja (ka krahv Bony Kancianu)

TÖNU KILGAS

Silva Varescu, varieteeteatri primadonna

ANNIKA TÖNURI

Vürst Leopold-Maria Lippert-Weylersheim

ERVIN KÄRVET

Cecilia - Anhilte, tema abikaasa

ÜLLE ULLA

Edvin - Roland, tema poeg

MATI KÕRTS

Komtess Anastassia (Stasy), tema õetütar

KATRIN KARISMA

Eugen, ülemleitnant

REIN TAIDLA

Fery von Kerekes (Fery-bacsi)

VOLDEMAR KUSLAP

Aranka

VIRVE LOODSALU

Juliska

VALENTINA ROSSAR

Cleo

MAARIKA POOBUS

Selma

KARIN ANDREKSON

Priimas

HENNO SOODE või **MATI UFFERT**

Muusikaline juht ja kontsermeister

ÜLLA MILLISTFER

Kontrabass

ERKO KLESMENT või **TAUNO ÖUN**

Tegevus toimub ajal,
mil usuti **ARMASTUSE** võimalikkusesse.

Tegevuspaigad:

I vaatus

Euroopa ühe pealinna luksushotellis

II vaatus

Vürstliku lossi ballisaalis,
hiljem samas, kus I vaatus.

Kunstnik - **ELDOR RENTER**

Etenduse juht - **VÄINO AREN**

Näite- ja liikumisjuht - **HEINO AASSALU**

Esietendus - 6. veebruar 1992

LEHEKÜLGI VANAEMA OPERETIALBUMIST

Laulke kaasa!

Jah, ilma naisteta on kurb maailm,
ka roosil päikeseta tundub külm,
siis - siin ja seal, kuis juhib meel,
ma suudlen veel, ma suudlen veel !

Jah, ilma naisteta on kurb maailm,
ka roosil päikeseta tundub külm...
Käigu kõik vanded põrgu, ei enam vastu tõrgu,
vaid teie juurde ma jään !

Teeme pesa endale, nagu pääsulind,
oled hää Sa minule, armastan vaid Sind.
Aga, kui mind petad Sa, kohe lahkun ma,
lõunamaale lendan ma teise pesasse.

Kas meeles veel, kas mäletad õndsaid tunde ?
Meid uimas kirk, millist ei tundnud me veel !
Kas meeles sul, kas mäletad kauneid tunde ?
Kas mäletad? Kas mäletad?
Ei haihtu see magus uim - veel meeles mul.

See on see süda, jah, rumal süda,
mis mehed armastades pimedaks teeb
ja abielus - nii kõrvu olles
mees märkab, et on naisi ilusamaid veel !

Oh basci-Peter, oh basci-Paul,
kui baromeeter on teie laul.
Ta näitab päiksepaistet, kohe mure vaob;
on taevas vikerkaar ja peagi kurbus kaob.
Kui veres tsaardas, siis nooreks jääd,
on tantsus-laulus just vääljapääs.
Meid rõõmud joovastavad nagu väga hea sampanja
- tsaardas algab jälle täies hoos !

Estonia Teatri seekordne, arvult viies, pöördumine "Silva" ("Tsaardasivürstinna") poole on iselaadne - see on esimene operett teatri 1991. aastal valminud Talveaias, mis lavaletoomisel esitab omad tingimused. Õieti on tegemist läbilõikega, kus mitmeid tekstiosi annab edasi Jutustaja. Muusika - "Silva" põhiväärtus - on kuulajani aga toodud peaaegu sajaprotsendiliselt. Ainult II vaatuse finaalist tuli loobuda ! Tegime seda raske südamega, aga antud tingimustes (pole võimalik rakendada koori ja suurt orkestrit) oli see ainuvõimalik lahendus.

Kálmáni helisevad viisid ongi see jääv suurus, millele rõhk on asetatud. Ligi nelikümmend viis aastat, mis käesolevast lahutab Estonia Teatri eelmisest "Silva" - lavastusest (1948), pole nende operetimeloodiate sära tuhmistanud. Meta Kodaniporgi, Paul Mägi, Sophie Sooääre, Endel Pärna, Paul Pinna, Agu Lütidigi, Lully Virkhausi, Hugo Malmsteni jt. pärand kuulub nüüd teatri uuele laulvate näitlejate põlvkonnale.

Üldse on Kálmán (tema esimese operetina jõudis 1913. aastal meile "Sügismanõövid") Estonia armastatuim operetikomponist. Tema ühtteistkümmet operetti on siin lavastatud 27-l korral (Lehári omi 22-l korral). Fall, Strauss ja Abrahám jäävad tublisti tahapoole. Omakorda "Silva" on helilooja teoste seast saanud Estonias suurima tähelepanu osaliseks - talle järgnevad "Mariza" ja "Montmartre'i kannike" (needki praegu repertuaaris).

H.Aassalu

